

Carod mil cares

Qui és Josep-Lluís Carod-Rovira? Misteri. Un dia és el major lector de poesia que hi ha al país, l'endemà és un lector de prosa que als seus 53 anys fets i refets llegeix per primer cop *L'estranger* de Camus i en queda tan entusiasmat que es dedica a col·leccionar traduccions del llibre en tots els idiomes, i l'endemà passat és un col·leccionista de xapes de xampany. És clar que aquestes tres coses no es contradueixen i es poden fer totes a la vegada. Només que quan les fa Carod i és ell qui en proclama el fet, sembla que siguin tan excloents com quan, en referència a l'Estatut, primer va ser partidari del sí, l'endemà, partidari de l'abstenció i en acabat, i perquè no quedaven més dies, partidari del no. Ara defensa l'Estatut que no volia amb unghes i dents i amenaça amb el sobiranisme si a Madrid el toquen. El sobiranisme, una amenaça? Que no és sobiranista, en Carod? Hi ha dies que sembla que sí i hi ha dies que sembla que no o no en parla, com hi ha matins que es lleva patriota i només patriota i un altre matí es lleva patriota social i al tercer matí deixa que li llevin competències socials amb la llei de la dependència. Depèn.

Carod és prim? És gras? Ara sembla prim, ara sembla gras. És xerraire? És callat? Havia estat molt xerraire i ara és intensament callat. Casat? Un casat que ara va amb la dona pertot, ara no hi va mai, ara hi torna a anar. De vegades fa pensar en Zelig, aquell arquetip camaleònic creat per Woody Allen que s'adaptava a les circumstàncies. Carod es va posar la corona d'espines no per fer-ne burla sinó perquè es trobava al peu del Calvari i ara, aquesta setmana, desenes de periodistes que només persegueixen morbositats l'han acompa-

Carod amb la seva dona, al centre, en un concurs de tast de truites, el dijous gras passat. / GABRIEL MASSANA

nyat a l'Índia només per comprovar si dormiria en un llit de claus.

Carod va començar el carnaval, el dijous llarder, tastant truites. Hi entén, en truites? En aquell moment no entenia en res més. Una cosa és segura: Carod és un tastador. Un apassionat tastaolletes.

En la propaganda de les eleccions passades Carod apareixia afaitant-se davant el mirall amb les ulleres

posades. Si Carod es treu les ulleres, amb les ulleres segueixen el nas i el bigoti perquè formen una unitat solidària com passa amb algunes màscares de carnaval. Per sota d'un Carod sempre n'hi ha un altre.

Manuel Cuyàs